

N:o 89.

Ank. till Riksd. Kansli d. 24 April 1868. kl. 7 e. m.

*Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga Proposition med förslag till Tullverkets utgiftsstater att gälla från början af år 1869.
(2:dra U. A.)*

Sedan vid den år 1865 verkställda revision af Statsverkets m. fl. allmänna fonders förvaltning fråga väckts derom, att Tullverkets utgiftsstater, hvilka hittills pröfvats och fastställt af Kongl. Maj:t allena, dädanefter borde framläggas till pröfning jemväl af Riksdagen samt Rikets Ständer, uti underdånig skrifvelse den 19 Juni 1866, instämmande uti den af Revisorerne uttalade åsigt, anhållit, att förslag till utgiftsstater för Tullverket måtte i sammanhang med den öfriga statsregleringen till Riksdagen afgifvas för att underkastas behörig pröfning och fastställelse, så har, efter det General-tullstyrelsen, uti underdånig skrifvelse den 2 nästlidne December, jemte ingifvande af förslag till Tullverkets utgiftsstater för 1868, att af Kongl. Maj:t definitivt pröfvas, tillika öfverlemnadt förslag till sådana stater för år 1869, att efter föregången nådig granskning framläggas för Riksdagen, Kongl. Maj:t, som den 24 sistlidne Januari med några jemkningar fastställt förstnämnda förslag, att under nu innevarande år lända till efterrättelse, beträffande Tullverkets utgiftsstater för påföljande år, i enlighet med Rikets Ständers oivan omförmälda anhållan, den 31 i samma månad afgifvit nådig Proposition, införd under N:o 23 i första samlingen af Bihanget till Riksdagens protokoll.

Af General-tullstyrelsens nyssberörda underdåniga skrifvelse inhemtas, bland annat, att Tullverkets embets- och tjenstemän hittills i allmänhet uppburit sin aflöning under två särskilda hufvudrubriker, nemligen dels såsom lön eller arvode och dels såsom tjenstgöringspenningar eller uppbördsprovision; att detta löneinkomsternas sär-

skiljande hufvudsakligen blifvit vidtaget för att begränsa de för verkets embets- och tjänstemän medgifna pensionsförmåner inom billiga och lämpliga ansedda belopp; men att härutinnan enligt Styrelsens åsigt först och främst den förändring borde göras, att, då pensionsrätt beräknades såväl efter arfvode som efter lön, och för de till pension berättigade tjänstemännen icke heller i öfrigt den ena af dessa benämningar medförde något företräde framför den andra, den särskilda benämningen "arfvode" borde upphöra och de slags arfvoden, med hvilka pensionsrätt vore förenad, upptagas såsom lön, men de åter, som icke berättigade till sådan förmån, uppföras såsom tjänstgöringspenningar, hvarjemte Styrelsen, på anförda skäl, (se Kongl. Maj:ts Proposition sid. 6—9) tillstyrkt borttagandet af det sedan en längre tid tillbaka följda och småningom allt mer utsträckta aflöningsättet genom s. k. uppbördsprovision samt införande af sådant fast aflöningsätt, som i allmänhet egde rum för Statens öfrige tjenare.

Sedan General-tullstyrelsen, i fråga om den vid Styrelsen eller dess kansli och kontor anställda personal samt dess aflöning, föreslagit allenast några mindre väsentliga jemkningar i nu gällande bestämmelser, hade Tullstyrelsen vidare för distriktcheferne tillstyrkt aflöningar till belopp, för chefen i vestra distriktet af 8,000 R:dr och för den i södra tulldistriktet af 7,500 R:dr; för packhusföreståndarne i Stockholm och Göteborg föreslagit i lön, åt den förste eller öfverinspektoren 7,000 R:dr och åt den andre, hvars hittills nuvarande benämning af inspektor ansetts böra utbytas mot tullförvaltare, 6,000 R:dr; för öfrige i Stockholm och Göteborg varande tullförvaltare, hvilken benämning likaledes funnits böra tilläggas inspektorerne vid dervarande nederlagsinspektioner, hvilka åter synts lämpligare kunna kallas nederlagskontor, äfvensom för tullförvaltarna i Malmö och Norrköping tillstyrkt 5,500 R:dr i årlig aflöning hvardera; för cheferne vid hamnbevakningsinspektionerna här och i Göteborg samt för tullförvaltarna i Gefle, Calmar och Helsingborg (då de boställslägenheter, som tillkomme den förstnämnde och den sistnämnde af dessa, beräknats i värde till 500 R:dr) föreslagit aflöning med 5,000 R:dr samt för tullförvaltare i rikets öfriga städer ansett lönebeloppen böra bestämmas till respektive 4,500, 4,000, 3,500, 3,000, 2,500 och 2,000 R:dr, allt efter orternas större eller mindre betydenhet som tullplatser; varande likväl rese-anslag eller häst- och båtlega, de der endast innefattade godtgörelse för med tjänstgöringen förenade kostnader, i de anförda summorna icke inbegripna; och hade för andra verkets tjänstemän och betjente aflöningsbeloppen blifvit föreslagna i härefter samt med förändrad afseende på behovet och förut innehafda inkomster lämpligt ansedt förhållande, så att de, efter hand nedgående, skulle komma att utgöra för den lägsta vaktmästaregraden 600 R:dr samt för roddarne vid hamn- och kustbevakningarne minst 500 R:dr, allt på sätt som närmare utvisades af det utaf Styrelsen för år 1869 uppgjorda förslag till normalstat.

För att ett sådant nytt aflöningsätt som det af General-tullstyrelsen nu föreslagna, derest det blefve af Kongl. Maj:t och Riksdagen gilladt, skulle kunna vinna tillämpning på dem bland nuvarande tjensteinnehafvare, som sina befattningar eller den dem tillagda uppbördsprovision undfått utan föreläggande att åtnöjas med framdeles skeende annan lönereglering, erfordrades att äfven de derpå ingingo; och med afseende härpå samt då det icke borde få bero på tjensteman att först vid annalkandet af pensionsåldern öfvergå från den ena till den andra löneregleringen, hade Styrelsen hemställt, att i sammanhang med normalstatens fastställande det måtte föreskrifvas, att den som icke före 1868 års utgång hos General-tullstyrelsen anmält sig vilja på sagde stat ingå, sedermera skulle hafva förlorat all rättighet dertill och vara pliktig att för framtiden, så länge han förblefve vid då innehafvande tjenst, åtnöjas med de löneinkomster och den pensionsrätt, hvartill 1868 års stat föranledde.

Efter uppräknande af de tjenstemän och betjente vid Tullverket, som för närvarande egde rättighet till s. k. ålderstillägg samt redogörelse för grunderna och föreskrifterna för dessa förmånens tillgodonjutande, hade General-tullstyrelsen, som ansett ålderstilläggs-aflöning i allmänhet böra äfven efter ingången af år 1869 bibehållas och i sådant afseende föreslagit några jemkningar af derom nu gällande bestämmelser, bland annat, att ålderstillägget för kammarskrifvarne vid lokal-tullförvaltningarne i Stockholm och Göteborg, hvilket hittills utgått med en förhöjd uppbördsprovision, måtte, derest Styrelsens hemställan om sådan provisions fullständiga afskaffande bifölles, i stället få utgå med dubbla beloppet af tjenstgöringspenningarne, beträffande förevarande ämne, vidare af uppgifna orsaker (se Kongl. Propositionen sid. 12 och 13) funnit mest lämpligt, om för lönetillägg en till passande rundt tal afjemnad summa blefve såsom förslagsanslag ställd till Styrelsens disposition, hvilket anslag borde omfatta ej allenast de löneförbättringar, hvilka hittills uttryckligen benämnts "ålderstillägg", utan äfven det till natur och ändamål lika slag af löneförbättring, hvilken utginge såsom tillökning i "tjenstgöringspenningar" till de kammarskrifvare vid General-tullstyrelsens kammar- och revisionskontor, som uppnått därför stadgad ålder; och hade Styrelsen slutligen, med afseende såväl å denna tillökning i ålderstilläggsutgiften, som å den, hvilken komme att föranledas deraf, att de kammarskrifvare vid lokal-tullförvaltningarne i Stockholm och Göteborg, hvilkas ålderstillägg nu utginge medelst förhöjd uppbördsprovision, skulle med år 1869 godtgöras därför med fixa belopp och således af dertill särskildt anslagna medel, och under antagande att sistnämnde tjenstemän allmänt ingå på den nya aflöningsstaten, hemställt, att då enligt 1868 års stat ålderstilläggsutgiften nämnda år uppginge till 88,230 R:dr, det till bestridande af berörda utgift för år 1869 ifrågakämda förslagsanslag måtte bestämmas i jemnt tal till 98,000 R:dr.

Beträffande dernäst indragningsstaten ansåge sig Styrelsen böra hemställa, om ej enahanda förfarande som för ålderstilläggsstaten föreslagits, kunde äfven med indragningsstaten få ega rum, så att lämpligt, i enahanda ordning bestämt förslagsanslag beviljades jemväl för den sednare, och sådant desto heldre, som Styrelsen i regeln icke kunde vara i tillfälle att, före ingången af ett nytt år, afgifva förslag till indragningsstat för det efterföljande, som i någon mån afveke från den, hvilken afsåge det föregående året: hvarföre ock General-tullstyrelsen för anslaget till 1869 års indragningsstat föreslagit samma belopp, som för 1868 beräknats, med tillägg endast af ordinarie lönerna för åtskillige tjänstemän och betjente i Stockholms skärgård och vid stationen Hättan, i afseende å hvilka Styrelsen tillstyrkt, att deras befattningar skulle vid 1868 års slut ovilkorligen indragas.

Jemväl i fråga om pensionsstaterna dels för afskedade embets- och tjänstemän samt betjente vid Tullverket och dels för deras i fattigdom efterlemnade enkor och barn hade General-tullstyrelsen hemställt, att, i betraktande af de förändringar dessa staters slutsummor kunde under loppet af statsregleringsåret undergå, de belopp, som på grund af förhållandena under året näst före det, då staten fastställdes, kunde anses vara erforderliga, måtte i runda tal anvisas såsom förslagsanslag.

Hvad slutligen anginge omkostnadsstaten, så funnes derå för närvarande ett belopp af 175,000 R:dr, förslagsvis upptaget under titel "uppbördsprovision". Huru stort belopp, som för 1869 under denna titel behöfdes, berodde på nuvarande till uppbördsprovision berättigade, högre och lägre tulltjänstemäns benägenhet att öfvergå till den nya staten; och ehuru Styrelsen ville förmoda, att de temligen allmänt skulle finnas dertill villige, ansåge Styrelsen dock, att, under afvaktan på erfarenhetens vittnesbörd härutinnan, summan för år 1869 icke borde nedsättas till lägre belopp än 50,000 R:dr.

Det "till rese- och traktamentskostnader" å omkostnadsstaten nu förslagsvis anvisade belopp, 60,000 R:dr, ansåg Styrelsen kunna nedsättas till 44,000 R:dr, enär utgifterna under denna titel de 3 sednaste åren i medeltal uppgått till omkring nämnda belopp; upplysande Styrelsen derjemte, att äfven öfriga å omkostnadsstaten förekommande anslag, som utgjorde rena förslagsanslag, nemligen anslagen till arfvoden för handläggning af tullmål, till tullhusbyggnader och reparationer samt hushyror och tomtören, till ved, ljus och lyktors underhåll, till skrifmaterialier samt boktrycknings- och bokbindningskostnader, till postporto, till utbetalande af aftjenad begravningshjelp och begravningsgratialer och till diverse utgifter, blifvit i det af Styrelsen uppgjorda statsförslaget upptagna till de belopp, hvartill utgifterna från dessa anslag, enligt sednare årens erfarenhet, i verkligheten uppgått.

Vidare förekomme å omkostnadsstaten, nu med nedannämnda belopp, tre särskilda till beloppet begränsade extra anslag, nemligen:

a) fond till gratifikationer åt krono- och lots- samt kanalbetjente, som utmärka sig genom nitisk tillsyn och kontroll mot öfverträdelse af tullförfattningarne	R:dr	750: —
b) extra medelsfonden	„	26,250: —
c) hemliga utgiftsfonden	„	9,000: —

och ehuru ingendera af dessa poster på de sednare åren till fullo medtagits, vore likväl, enligt General-tullstyrelsens åsigt, desto mindre skäl för handen att dem för år 1869 nedsätta, som den aflägsnare tidpunkt, då dessa anslag komme att tagas i anspråk, möjligen kunde föranleda nu icke förutsedda utgifter.

Utom berörda anslagssummor hade varit anvisade och hittills i den ordinarie aflöningsstaten upptagna två anslagsposter å tillhopa 26,000 R:dr för att användas till provisorisk förstärkning af kustbevakningen i södra delen af rikets vestra kuster; men då, enligt Styrelsens förmenande, det vore olämpligt, att berörda anslag i en normalstat upptoges bland de ordinarie löneposterna samt anslaget vore af hufvudsakligen samma natur som "extra medelsfonden", hemställde Styrelsen, att det finge med denna sammanslås och derigenom blifva såsom ett förslagsanslag i inskränktare mening, nemligen sådant som ej finge till beloppet öfverskridas, uti omkostnadsstaten uppfördt, dervid summan af dessa båda anslag, nu uppgående till 52,250 R:dr, ansåges böra bestämmas i jemnt tiotusental till 50,000 R:dr.

I sammanhang härmed och enär dessutom åtskilliga andra, till beloppen begränsade mindre extra anslag hittills haft sin plats uti aflöningsstaten, men följdrigtigheten fordrade jemväl deras förflyttande till omkostnadsstaten, hade Styrelsen derstädes upptagit dem med de belopp, som för år 1869 ansetts behöfliga, nemligen:

a) anslaget till arfvoden åt extra biträden vid General-tullstyrelsens kansli och kontor	R:dr	4,500.
b) dito till dito åt extra bevakningsbiträden vid hamnbevaknings-inspektionen i Stockholm	R:dr	5,000.
c) dito, dito, dito i Göteborg	R:dr	5,000.

General-tullstyrelsen hade härefter uppställt en jemförelse emellan hufvudsummorna dels i de under år 1867 tillämpade staterna, dels i de stater, hvilka Styrelsen för 1868 föreslagit och Kongl. Maj:t, utan ändring i afseende på berörda summor, fastställt samt dels i förevarande af Styrelsen för år 1869 föreslagna normalstat, hvilken jemförelse utvisade följande förhållande:

	1867 års stat.	1868 års stat.	Den föreslagna normalstaten för 1869.
Ordinarie aflöningsstaten	1,263,515: —	1,226,855: —	1,362,015: —
Staten för ålderstillägg	82,070: —	88,230: —	98,000: —
Indragningsstaten	86,406: —	97,291: —	111,000: —
Transport	1,431,991: —	1,412,376: —	1,571,015: —

	Transport	1,431,991: —	1,412,376: —	1,571,015: —
Pensionsstaten för afskedade tjänstemän och betjente		155,246: 25.	158,957: 50.	159,000: —
Pensionsstaten för aflidne tjänstemäns och betjentes i fattigdom efterlemnade enkör och barn, tillsammans		29,982: 15.	30,134: 55.	30,200: —
Omkostnadsstaten		364,250: —	364,250: —	250,500 —
	S:ma R:dr	1,981,469: 40.	1,965,718: 05.	2,010,715: —

Af denna jemförelse framginge väl, att på det hela staten för år 1869 öfverstege det belopp, hvartill 1868 års stat uppginge, med 44,996 R:dr 95 öre, men då den summa af 50,000 R:dr, som ansetts möjligen kunna erfordras och blifvit såsom förslagsanslag begärd för tillhandahållande af uppbördsprovision åt dem bland tullpersonalen, hvilka ej inom föreskrifven tid öfverginge på förstnämnda stat, i allmänhet redan hade sin motsvarighet i den del af de i denna stat uppförda nya lönerna, som i mån deraf komme att inbesparas och sålunda rätteligen vore att betrakta såsom till dubbla beloppet upptagen, så borde ock, enligt General-tullstyrelsens åsigt, för att en rätt jemförelse emellan begge årens stater skulle kunna göras, detta förslagsanslag, hvaraf följaktligen något behof icke skulle förefinnas, om 1869 års stat kunde antagas skola genast gå i verkställighet och som alldeles upphörde när sådant inträffat, frånräknas totalbeloppet af 1869 års stat, hvarigenom detta komme att något understiga den för 1868 beräknade utgiftssumman, under det på samma gång Tullverkets nu alltför svagt aflönade lägre tjänstemän och betjente blifvit med en för deras utkomst nödig och med hänsigt till uppbördsbefattningar ur allmän synpunkt betryggande löneförbättring tillgodosedde.

Vid föredragning af detta ärende har Kongl. Maj:t, lika med General-tullstyrelsen, ansett, att det för en del af tullpersonalen hittills brukliga aflönings sätt medelst uppbördsprovision, eller en tjänstemännen tillagd viss andel af tulluppbörden, för framtiden borde utbytas emot deras aflönande medelst fasta, till siffran i staten utsatta aflöningsbelopp, hvilka lämpligen kunde, på sätt General-tullstyrelsen föreslagit, fördelas i lön och tjänstgöringspenningar så, att för hvarje tjänsteman uppfördes under förstnämnda titel så stor del af den honom bestådda aflönning, som han ansåges böra få, efter erhållet afsked, åtnjuta i pension, hvaremot återstoden upptoges under titeln tjänstgöringspenningar.

Vidkommande dernäst det af General-tullstyrelsen, med tillämpning af dessa grundsatser, upprättade förslag till Tullverkets aflöningsstat för 1869 och dervid först den af Styrelsen för general-tulldirektören, i öfverensstämmelse med hittills gällande förhållande, föreslagna aflönning af 9,000 R:dr i lön och 2,000 R:dr i tjänst-

göringspenningar, eller tillsammans 11,000 R:dr, så har Kongl. Maj:t ansett, att denna aflöning efter nuvarande innehafvarens tjenstetid, under hvilken någon minskning af de med embetet vid dess tillträdande förenade förmåner icke kunde ifrågakomma, borde nedsättas till 8,000 R:dr i lön och 1,000 R:dr i tjenstgöringspenningar, eller tillhopa 9,000 R:dr, så att densamma ej öfverstege den för presidenter i Rikets kollegier bestädda aflöning och bragtes i närmare öfverensstämmelse med de aflöningar, som utgå till öfrige general-direktörer, samt att följaktligen dessa sistnämnda belopp borde i normalstaten uppföras; kommande General-tulldirektören Bennich att, så länge han innehade detta embete, på Tullverkets indragningsstat uppbära skilnaden emellan sin nuvarande aflöning och den i normalstaten upptagna.

Enär Kongl. Maj:t för närvarande, (se Propositionen sid. 19) icke funnit sig kunna godkänna de af General-tullstyrelsen föreslagna förändringar i bevakningsanordningarne vid inloppen till Stockholm, Nyköping, Norrköping, Söderköping, Uddevalla och Kongelf äfvensom i viss mån till Göteborg, i följd hvaraf bland annat åtskillige tjenstemän och betjente i Stockholms skärgård och vid stationen Hättan i Marstrands tullkammaredistrikt skolat med ordinarie löner till belopp af 13,750 R:dr redan vid 1868 års utgång öfverföras på indragningsstat, har Kongl. Maj:t ansett, att de i 1868 års stat rörande bevakningspersonalen å ifrågavarande orter förekommande bestämmelser böra i Tullverkets aflöningsstat oförändrade bibehållas.

Med undantag af dels nu omförmälda punkter, dels väckta förslag om sådan förändring i aflöningen för åtskillige embets- och tjenstemän inom Tullverket, att lönerna skulle ökas men tjenstgöringspenningarne med motsvarande belopp nedsättas, hvilka förslag Kongl. Maj:t ej funnit skäl godkänna, har General-tullstyrelsens förslag till 1869 års aflöningsstat i allt öfrigt blifvit af Kongl. Maj:t gillad, hvarjemte Kongl. Maj:t äfven funnit skäligt godkänna Styrelsens förslag om att i sammanhang med normalstatens fastställande borde föreskrifvas, att den tjenstemän, som icke före 1868 års utgång hos General-tullstyrelsen anmält sig vilja ingå på de beträffande hans innehafvande tjenst i berörda stat upptagna bestämmelser, skulle hafva förlorat all rättighet dertill och vara pliktig att för framtiden, så länge han förblefve vid samma tjenst, åtnöjas med de löneinkomster och den pensionsrätt, hvartill 1868 års stat föranledde.

Hvad derefter anginge den tilläggsaflöning, som efter viss ålder i tjensten nu utgår till kammarskrifvarne vid General-tullstyrelsens kammar- och revisionskontor samt vid lokal-tullförvaltningarne i Stockholm och Göteborg äfvensom till öfver- och under-tullbetjente å en del orter, så har Kongl. Maj:t, som ansett en sådan ålderstilläggsaflöning böra äfven för framtiden bibehållas, gillat de af General-tullstyrelsen i afseende derå föreslagna, i viss mån förändrade eller nya bestämmelser, hvaribland, utom andra, förekomma följande föreskrifter, nemligen dels att

från och med 1869 det efter tio års tjenstgöring utfallande första ålderstillägget för de kustsergeanter, som vore till sådant tillägg berättigade, skulle fördelas med 200 R:dr på lönen och 100 R:dr på tjenstgöringspenningarne, dels att det såväl bemälda kustsergeanter som visse andra öfver- och under-tullbetjente efter sammanlagdt tjugu års tjenstgöring tillkommande andra ålderstillägget skulle med hela beloppet tillhöra tjenstgöringspenningarne, och dels att ålderstillägget för kammar-skrifvarne vid lokal-tullförvaltningarne i Stockholm och Göteborg, hvilket nu utginge genom en till dubbla beloppet förhöjd uppbördsprovision, skulle i stället från och med 1869 utgå medelst förhöjning till dubbla beloppet af deras tjenstgöringspenningar; och har Kongl. Maj:t, som likaledes delat General-tullstyrelsens åsigt om lämpligheten af att utgifterna för samtliga de särskilda slagen af ålderstilläggs-aflöning skulle bestridas medelst ett dertill i normalstaten anvisadt förslagsanslag, icke heller funnit anledning till anmärkning emot det belopp å berörda anslag för år 1869, som General-tullstyrelsen, på sätt här ofvan förmäles, föreslagit.

Beträffande indragnings- och pensionsstaterna har Kongl. Maj:t ansett någon annan ändring af hvad General-tullstyrelsen i afseende å dessa stater hemställt, icke vara erforderlig, än att, i följd af Kongl. Maj:ts beslut i fråga om general-tulldirektörens aflöning och om bevakningsanordningarne å åtskilliga inloppsorter, det af General-tullstyrelsen tillstyrkta belopp å förslagsanslaget till förstnämnda stat för 1869, 111,000 R:dr, borde å ena sidan förhöjas med de 2,000 R:dr, som General-tulldirektören Bennich egde att årligen uppbära utöfver den för honom i aflöningsstaten upptagna aflöning, men deremot å andra sidan minskas med 13,750 R:dr eller summan af ordinarie lönerna för de i Stockholms skärgård och vid stationen Hättan anställde tulltjenstemän och betjente, hvilkas befattningar General-tullstyrelsen föreslagit till indragning, men Kongl. Maj:t funnit böra i 1869 års aflöningsstat bibehållas; och syntes på grund här af indragningsstatens anslagssumma kunna uppföras i jemnt hundratal med 99,300 R:dr.

I afseende slutligen å omkostnadsstaten har Kongl. Maj:t godkänt General-tullstyrelsens åtgärd att å denna stat uppföra. jemte derstädes nu förekommande anslag, äfven de för närvarande i aflöningsstater upptagna anslag till arfvoden dels för extra biträden vid General-tullstyrelsens kansli och kontor och dels för extra bevakningsbiträden vid hamnbevakningsinspektionerna i Stockholm och Göteborg, äfvensom att med den så kallade extra medelsfonden sammanslå de nu i aflöningsstaten förekommande tvänne anslagen till provisorisk förstärkning af kustbevakningen i södra delen af rikets vestra kuster, hvarjemte Kongl. Maj:t i fråga om det belopp och den olika natur af förslagsanslag eller fast anslag, som lämpligen borde för hvar och en af omkostnadsstatens särskilda anslagsposter bestämmas, icke funnit skäl att afvika från hvad General-tullstyrelsen i sådant hänseende tillstyrkt.

Med

Med iakttagande af hvad Kongl. Maj:t sålunda funnit i förevarande ämne ändamålsenligt hade på Kongl. Maj:ts befallning den af General-tullstyrelsen förslagsvis upprättade 1869 års normalstat för Tullverket blifvit i erforderliga delar omarbetad; innefattande den sålunda omarbetade normalstaten följande hufvudsummor, nemligen:

Ordinarie aflöningsstaten	R:dr 1,362,115:
Dito dito ålderstillägg, förslagsanslag	98,000:
Indragningsstaten, förslagsanslag	99,300:
Pensionsstaten för afskedade tjenstemän och betjente, förslagsanslag	159,000:
Pensionsstaterna för afidne tjenstemäns och betjentes i fattigdom efterlemnade enkor och barn, förslagsanslag, tillsammans . . .	30,200:
Omkostnadsstaten, deraf 176,250 R:dr äro förslagsanslag . . .	250,500:
	<hr/>
	S:ma R:dr 1,999,115.

Och har Kongl. Maj:t med öfverlemnande af denna normalstat föreslagit, att densamma må fastställas till efterrättelse från början af år 1869 äfvensom att till förebyggande af möjliga olägenheter deraf, att inträffande behof af förändringar i staten hädanefter måste för hvarje fall pröfvas nära ett helt år, innan förändringen kan komma att tillämpas, Riksdagen ville förklara att, när inträffade förändringar i förhållandena påkallade inrättande af nya tullplatser eller förökande eller förändringar af personalen vid en eller annan förutvarande tullplats, arfvoden till enahanda belopp, som för motsvarande befattningar funnes i stat uppförda, måtte under tiden, intilldess förändringen efter Riksdagens pröfning hunne att i staten införas, få af tullmedlen utgå till de personer, som erhöle förordnanden att dylika nya tjänster bestrida.

Efter pröfning af förevarande nådiga Proposition, som blifvit till Stats-Utskottet remitterad, har Utskottet icke kunnat annat än instämma uti hvad som blifvit anfördt till stöd för borttagande af den hittills utgående s. k. uppbördsprovisionen samt förorda den af General-tullstyrelsen föreslagna och af Kongl. Maj:t godkända förändring i bestämmelserna rörande aflönings sättet för Tullverkets embets- och tjenstemän, hvarigenom uppbördsprovisionen komme att upphöra och aflöningsförmånerna i stället fördelas uti fasta löner och tjenstgöringspenningar.

För att ett sådant nytt aflönings sätt skall kunna vinna tillämpning fordras emellertid att nuvarande tjensteinnehafvare äfven derpå ingå. General-tullstyrelsen har, enligt hvad i den nådiga Propositionen finnes anfördt, visserligen uttalat den förhoppning, att tullpersonalen skulle med få undantag finnas benägen att öfvergå på den nya staten. Men då för ett tillförlitligt bedömande, i hvad mån den före-

slagna löneregleringen skall kunna genomföras, visshet i detta afseende torde vara erforderlig, har Utskottet ansett, att tjänstemännen *först* borde höras, huruvida de vilja derpå ingå, och resultatet häraf föreläggas Riksdagen, *innan* löneregleringen varder slutligen fastställd. Med anledning häraf och då ifrågakommen omarbetning af tullstadgan torde föranleda förenklingar i varubehandlingen och bevakningsåtgärderna samt alltså jemväl minskning i personalen, borde, enligt Utskottets åsigt, den af Kongl. Maj:t nu framlagda staten med *de* förändringar, Utskottet här nedan föreslagit, sålunda endast antagas för år 1869, då Riksdagen, efter tagen kännedom af nyssnämnda förhållanden, komme i tillfälle att taga den viktiga och vidt omfattande löneregleringsfrågan under förnyad ompröfning.

Enär flera tjänster inom Tullverket äro åtföljda af sportler, såsom lösen för vissa af General-tullstyrelsens resolutioner, auktionsprocent vid försäljning af konfiskeradt och sjöskadadt gods, afgift för uppmätning af fartyg m. fl., om hvilkas belopp uppgifter saknas i Kongl. Maj:ts nädiga Proposition, synes en utredning äfven i detta afseende böra åvägabringas för att kunna afgöra, huruvida icke sportlerna böra till Statsverket ingå eller ock att motsvarande afdrag å de i den blifvande staten upptagna lönebeloppen må ega rum.

Då inom Utskottet tvekan uppstått rörande lämpligheten af nuvarande styrelseorganisation med departementschefer, ställde emellan den allena beslutande Generaldirektören å ena sidan samt cheferne för kansliet och de särskilda kontoren å den andra, har Utskottet, med fästadt afseende dessutom å vigten deraf, att den ifrågasatta omorganisationen af de centrala embetsverken, hvilken utgör föremål för Särskildt Utskotts behandling, på allt sätt underlättas, funnit välbeträckt, om, derest ledighet skulle yppas bland departementscheferne och inom General-tullstyrelsens kansli, kammar- och revisions-kontor, dessa tjänster endast tillsvidare och på förordnande tillsättas.

Hvad de för embets- och tjänstemän vid Tullverket föreslagna löner angår, har Utskottet icke haft anledning att för år 1869 föreslå några ändringar i de uti det framlagda förslaget till normalstat upptagna belopp, men i afseende å tjänstgöringspenningarne har Utskottet trott sig kunna föreslå någon nedsättning för de högst aflönade tjänstemännen. Utskottet har nemligen föreställt sig, att, då Kongl. Maj:t ansett att sammanlagda beloppet af General-tulldirektörens lön och tjänstgöringspenningar ej må öfverstiga den för presidenterne i rikets Kollegier bestådda aflöning, löneförmånerna för departementscheferne och sekreteraren hos General-tullstyrelsen, i förslaget upptagna till 5,500 R:dr för de förre och 4,500 R:dr för den sednare, äfven böra bringas i närmare öfverensstämmelse med de aflöningar, som utgå till deras vederlikar inom Kollegierna. Med anledning häraf och då de äldre råden inom nämnda embetsverk åtnjuta 5,000 R:dr samt sekreterarne 3,500 R:dr, har Utskottet ansett, att de för departementscheferne och sekreteraren hos General-tullstyrelsen föreslagna tjänstgöringspenningar böra nedsättas till 1,000 R:dr

för dem hvardera, hvarigenom de förres aflöning komme att uppgå till 5,000 R:dr och den sednares till 4,000 R:dr. Ehuru sistnämnda aflöningsbelopp något öfverstiger sekreterarnes i Kollegierna, torde en sådan skilnad vara med billighet öfverensstämmande i betraktande deraf, att sekreteraren i General-tullstyrelsen är skyldig att utan särskild godtgörelse inträda i departementschefernes ställe, då desse af en eller annan orsak hafva laga förfall. Hvad vidare angår distriktcheferne samt öfverinspektorerne vid Stockholms och Göteborgs packhus, så, ehuru någon jemförelse med Kollegierna här icke kan ega rum, synas dock, med hänseende till nedsättningen i general-tulldirektörslönen, deras aflöningsförmåner skäligen kunna bestämmas till något lägre belopp, än som blifvit i den nådiga Propositionen föreslagna; och har Utskottet ansett nämnde tjänstemäns aflöningsförmåner böra nedsättas, för distriktchefen i vestra tulldistriktet ifrån 8,000 R:dr till 7,000 R:dr och för den i södra distriktet från 7,500 R:dr till 6,000 R:dr samt för öfverinspektorerne från 7,000 R:dr till 6,000 R:dr för dem hvardera. Enär vidare, beträffande tullförvaltarna, den åsigt inom Utskottet gjort sig gällande, att deras aflöning icke bör öfverstiga den, som här ofvan blifvit för departementscheferne föreslagen, torde lönebeloppen för tullförvaltarna vid Stockholms och Göteborgs sjötullkamrar, uppbördskontor, packhusinspektioner och nederlagskontor samt för tullförvaltarna i Malmö och Norrköping, hvilka samtliga blifvit i den föreslagna staten uppförda med 5,500 R:dr, böra i staten upptagas till 5,000 R:dr. I sammanhang härmed och med fästadt afseende å den af Kongl. Maj:t följda klassificering af tullkamrarne efter orternas större eller mindre betydighet såsom tullplatser, har Utskottet, som funnit en mot sistberörda nedsättning svarande jemkning skäligen kunna vidtagas i afseende å aflöningen vid åtskilliga andra tjänstebefattningar, ansett att löneförmånerna, obräknadt föreslagen godtgörelse för båt- och hästlega samt resekostnader, böra nedsättas för tullförvaltarna i Gefle och Calmar från 5,000 till 4,750 R:dr, i Halmstad från 4,000 till 3,750 R:dr, i Söderhamn från 3,500 till 3,000 R:dr, i Marstrand från 3,000 till 2,500 R:dr, för kontrollören vid tullkammaren i Norrköping från 4,500 till 4,000 R:dr samt för kontrollörerne i Gefle och Calmar från 4,000 till 3,750 R:dr. Hvad angår Kongl. Maj:ts nådiga framställning i öfrigt, har Utskottet dervid ej funnit anledning till erinran; men, derest de af Utskottet ifrågasatta nedsättningarne i aflöningsstaten vinna Riksdagens godkännande, torde skilnaden emellan de i statsförslaget upptagna lönebeloppen för departementscheferne och sekreteraren hos General-tullstyrelsen och de af Utskottet föreslagna böra med tillhoppa 1,500 R:dr å indragningsstaten uppföras, hvaremot de belopp, som i öfrigt motsvara de föreslagna nedsättningarne, böra, derest de komma att för nuvarande innehafvare kvarstå, utgå af förslagsanslaget till uppbördsprovision, hvilket torde utan förhöjning derfor lemna tillgång. Dessutom synes den omständigheten, att i det nu föreliggande förslaget de fasta lönerna i allmänhet blifvit förhöjda, böra föranleda föreskrift om skyldighet för dem, som komma att dessa förhöjda löner tillträda, att underkasta sig de

förändrade stadganden i afseende på tullstatens pensionering, som kunna varda meddelade.

De af Utskottet här ofvan ifrågasatta nedsättningar i tienstgöringsarfvoden, nemligen, för:

2 departementschefer i General-tullstyrelsen med 500 R:dr för hvardera	1,000	R:dr
Sekreteraren derstädes med	500	—
Tullförvaltaren vid Stockholms sjötullkammare med	500	—
Tullförvaltaren vid uppborrdskontoret i Stockholm	500	—
D:o vid Stockholms packhusinspektion	1,000	—
Öfver-inspektoren vid dito	1,000	—
Tullförvaltaren å nederlagskontoret i Stockholm	500	—
D:o i Gefle	250	—
Kontrollören i dito	250	—
Distriktchefen i vestra distriktet	1,000	—
Tullförvaltaren vid Göteborgs sjötullkammare	500	—
D:o vid Göteborgs uppborrdskontor	500	—
Öfver-inspektoren vid packhusinspektionen i Göteborg	1,000	—
Tullförvaltaren vid dito dito	1,000	—
D:o vid nederlagskontoret i dito	500	—
D:o i Marstrand	500	—
D:o i Halmstad	250	—
Distriktchefen i södra distriktet	1,500	—
Tullförvaltaren i Malmö	500	—
Dito i Calmar	250	—
Kontrollören i dito	250	—
Tullförvaltaren i Norrköping	500	—
Kontrollören i dito	500	—
Tullförvaltaren i Söderhamn	500	—

uppgå till ett sammanräknadt belopp af 14,750 R:dr,

hvidan statens hufvudsummor, enligt Utskottets förslag, skulle komma att utgöra:

Ordinarie aflöningsstaten	1,347,365	Rdr.
D:o d:o ålderstillägg, förslagsanslag	98,000	—
Indragningsstaten, förslagsanslag	100,800	—
Pensionsstaten för afskedade tjenstemän och betjente, förslagsanslag	159,000	—
Pensionsstaterna för affidne tjenstemäns och betjentes i fattigdom efterlemnade enkor och barn, förslagsanslag	30,200	—
Omkostnadsstaten, deraf 176,250 äro förslagsanslag	250,500	—

Summa R:dr 1,985,865.

Slutligen har Utskottet med afseende derå, att flera mindre tullkammare förekomma, hvarest uppbörden på långt när ej motsvarar förvaltningskostnaderna, ansett att flera dylika förtullningsplatser möjligen kunna indragas, och har Utskottets uppmärksamhet i sammanhang härmed fästats derå, att från utrikes orter till Gotland inkommande tullpligtiga varor få lossas och tullbehandlas uti icke mindre än åtta särskilda landthamnar under det att dylik rättighet icke är medgifven vid någon annan landthamn i riket.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt och efter öfvervägande af Herr *Ola Bosson Olssons* i motion inom Andra Kammaren (N:o 215) framställda förslag om aflåtande till Kongl. Maj:t af en underdånig skrifvelse med anhållan det alla tulldistriktschefsembeten måtte, i mån af inträffande ledigheter, indragas och deras löner åt Statsverket besparas, får Utskottet hemställa:

- 1:o) att Riksdagen, utan förändring i de föreslagna fasta lönerna eller i ersättningarna för båt- och hästlega samt resekostnader, måtte tillsvidare, och intill dess annorlunda kan blifva beslutadt, bestämna aflöningsförmånerna för nedannämnde tjänstemän vid Tullverket till följande belopp, nemligen för:

	Lön	Tjenstgöringspenningar.	Summa löd.
a) Departementscheferne i General-tullstyrelsen, hvardera	4,000.	1,000.	5,000.
b) Sekreteraren hos General-tullstyrelsen	3,000.	1,000.	4,000.
c) Distriktschefen i vestra distriktet	4,000.	3,000.	7,000.
d) Distriktschefen i södra distriktet	4,000.	2,000.	6,000.
e) Öfverinspektorerne vid Stockholms och Göteborgs packhusinspektioner, hvardera	3,500.	2,500.	6,000.
f) Tullförvaltarne vid Stockholms och Göteborgs packhusinspektioner, hvardera	3,000.	2,000.	5,000.
g) Tullförvaltarne vid Stockholms och Göteborgs sjö tullkammare, uppbördskontor och nederlagskontor samt tullförvaltarne i Malmö och Norrköping, hvardera	3,500.	1,500.	5,000.
h) Tullförvaltarne i Gefle och Calmar, hvardera	3,000.	1,750.	4,750.
i) Tullförvaltaren i Halmstad	2,500.	1,250.	3,750.
k) Tullförvaltaren i Söderhamn	2,500.	500.	3,000.
l) Tullförvaltaren i Marstrand	2,000.	500.	2,500.
m) Kontrollören vid tullkammaren i Norrköping	2,500.	1,500.	4,000.
och n) Kontrollörerne vid tullkamrarna i Gefle och Calmar, hvardera	2,500.	1,250.	3,750.

- 2:o) att Kongl. Maj:ts ofvanberörda nådiga förslag till stat för Tullverket, efter iakttagande af de i nästföregående punkt omnämnda förändringar, måtte i allt öfrigt af Riksdagen godkännas att gälla för år 1869;
- 3:o) att Riksdagen måtte förklara, att när inträffade förändringar i förhållandena påkalla inrättande af nya tullplatser eller förökande eller förändring af personalen vid en eller annan förutvarande tullplats, arfvoden till enahanda belopp, som för motsvarande befattningar finnas i stat uppförda, må under tiden, intill dess förändringen efter Riksdagens pröfning hinner att i staten införas, få af tullmedlen utgå till de personer, som erhålla förordnande att dylika nya tjenster bestrida;
- 4:o) att Riksdagen måtte i underdånighet anhålla:
 - a) att, sedan de bland Tullverkets tjenstemän, som sina befattningar eller den dem tillagda uppbörsprovision undfått utan föreläggande att åtnöjas med framdeles skeende annan löne-reglering, blifvit hörde, huruvida de på de i nästföljande punkt intagna vilkor vilja ingå på den af Riksdagen för år 1869 godkända stat, och sedan utredning skett, huruvida tjenstemännens vid Tullverket sportler må kunna till Statsverket indragas, Kongl. Maj:t täcktes för nästa Riksdag åter framlägga förslag till normalstat för nämnda verk, med de förändringar deruti, som af nedanstående framställningar eller i öfrigt kunna för-anledas;
 - b) att Kongl. Maj:t måtte i näder besluta, att, derest intill nästa riksdag ledighet skulle yppas bland departementscheferne, distriktcheferne eller inom General-tullstyrelsens kansli, kammar- och revisionskontor, dessa tjenster må endast på förordnande och tillsvidare tillsättas; och
 - c) att Kongl. Maj:t täcktes förordna, att vid tillsättande af öfriga vid Tullverket ledigblifvande tjenstebefattningar tjenstemännen må tillförbindas underkasta sig den löne-reglering, som genom antagande af en normalstat för detta verk framdeles kan varda af Riksdagen beslutad;
- 5:o) att Riksdagen må besluta,
 - a) att den tjensteman, som icke före 1868 års utgång hos General-tullstyrelsen anmält sig vilja ingå på de, beträffande hans innehafvande tjenst i 1869 års stat upptagna bestämmelser, och underkasta sig de nya eller förändrade stadganden, hvilka i fråga om rättighet till pension af Statens medel framdeles kunna varda i vederbörlig ordning till allmän efterrättelse meddelade, samt afsäga sig alla anspråk på sportelersättning, om nuvarande

sportler skulle komma att upphöra, skall vara pligtig att för framtiden, sålänge han förblifver vid samma tjänst, åtnöjas med de löneinkomster och den pensionsrätt, hvartill 1868 års stat föranleder;

b) att, derest de förändringar i aflöningsättet, som följa af tillämpningen utaf 1869 års stat, icke för framtiden vinna fastställelse, de tjänstemän, som förklarar sig vilja på berörda stat ingå, må, om de så önska och icke åtnöjas med de löneförmaner, som i den blifvande normalstaten bestämmas, vara berättigade att såväl för år 1869 som framgent åtnjuta de löneinkomster och den pensionsrätt, hvartill 1868 års stat föranleder;

c) att godkännandet af 1869 års stat icke må anses medföra någon förändring i de vilkor i öfrigt, hvarunder tulltjänstemännen innehafva sina tjänster, eller minskning i rättigheten att dem förflytta vare sig till annan ort eller på pensionsstat, som styrelsen nu tillkommer; samt

6:o) att Riksdagen må i underdånighet anhålla, det Kongl. Maj:t tacktes i nåder tillse, om och på hvilka orter indragning af smärre förtullningsplatser må kunna ega rum.

Stockholm den 23 April 1868.

På Utskottets vägnar:

Arv. Fr:son Posse.

Reservationer:

af Grefve *A. Fr:son Posse*, som ansåg att, då Utskottet, med undanskjutande af den hufvudsakliga pröfningen af Tullverkets löne reglering, hemställt det Riksdagen måtte hos Kongl. Maj:t anhålla, att, efter det vissa uppgifna omständigheter blifvit utredda, förslag till sådan reglering måtte varda ånyo framlagdt, Utskottet vid sådant förhållande saknat giltig anledning att, på sätt som skett, nu tillstyrka för år 1869 partiela ändringar i den af Kongl. Maj:t föreslagna lönestat.

af Grefve *L. af Ugglas*: "Emot de af Utskottet föreslagna förändringar uti den lönestat, Kongl. Maj:ts nådiga Proposition upptager — förändringar, som, enligt min förmening, icke på nöjaktiga skäl grunda sig, — anmäler jag härmedelst min reservation."

af Herr *C. F. Wærn* emot Utskottets förslag till framställning om indragning af Tulldistrikt-chefstjänsterna.

af Friherre *F. A. Funck*.

af Friherre *N. A. Silfverschiöld*: "Ehuru jag lika med Utskottets majoritet ansett lönebeloppen för en del af de högst aflönade tulltjenstemännen kunna nedsättas, har jag likväl ej kunnat finna skäl för nedsättning af lönerna för öfverinspektorerne vid packhusen, ej heller deltagit i nedsättningarne af tienstgöringspenningarne för tullförvaltarne i Halmstad, Marstrand och Söderhamn, enär jag ej ansett lämpligt förändra den löneklassifikation emellan tullförvaltarne, som af General-tullstyrelsen föreslagits, och för utbrytandet ur sina löneklasser af dessa tre tullförvaltare ej funnit några skäl lemnade. Emot förslaget att indraga distriktcheferne i Göteborg och Skåne får jag mig ock reservera, enär efter min åsigt så väl en chef för tullförvaltningen i Göteborg, som kontrollerar der inflytande uppbörd och både å platsen samt i skärgården stationerade talrika tulltjenstemän, som ock en chef för den rörliga kustbevakningen i Skåne äro oundgängliga för handhafvande af god ordning och noggrann kontroll, samt genom deras indragning Staten ofelbart skulle tillskyndas förluster, mångdubbelt öfverstigande det belopp, som genom indragning af deras löner besparas."

Friherre *C. Beck-Friis* och Herr *J. M. Björnstjerna* anmälde, att de vid ärendets afgörande hos Utskottet icke varit tillstädes.